

Guds suveränitet över tecken, slump och bekräftelser

Och fariséerna och sadducéerna kommo dit och ville sätta honom på prov; de begärde att han skulle låta dem se något tecken från himmelen. Men han svarade och sade till dem: »... Ja, om himmelens utseende förstån I att döma, men om tidernas tecken kunnen I icke döma. Ett ont och trolöst släkte är detta! Det åstundar ett tecken, men intet annat tecken skall givas det än Jonas' tecken.» Och så lämnade han dem och gick sin väg. (Matt.16:1-4)

En rätt stor del av kristenheten tror att det är fel att begära tecken av Gud.

Orsaken är att de inte själva tror på tecken. I Matteus 16:1-4 ger Jesus inte svar åt vem som helst, utan åt en "ond och avfällig generation."

De såg de tecken och under Han gjorde, och ändå ville de ha ett annat tecken som visade att Han var den Han sade att Han var.

Så han gav dem Jonas' tecken.

Vilket tecken skulle överhuvudtaget ha tillfredsställt dem männe? De tillrättavisade Jesus och påstod att Hans tecken var av Belsebul. Samma sorts människor säger likadant ännu idag. Den blinde mannen som inte hade någon doktorsgrad, men som hade blivit helad av Jesus, gav dem ett förnuftigt svar.

(Joh.9:30) ... "Ja, däri ligger det förunderliga, att I icke veten varifrån han är, och ändå har han öppnat mina ögon."

(31) "Vi veta ju att Gud icke hör syndare, men också att om någon är gudfruktig och gör hans vilja, då hör han honom."

(32) "Aldrig förut har man hört att någon har öppnat ögonen på en som föddes blind."

(33) "Vore denne icke från Gud, så kunde han intet göra."

(34) "De svarade och sade till honom: "Du är hel och hållen född i synd, och du vill undervisa oss!" Och så drevo de ut honom."

På samma sätt är det med de tecken som Jesus gör idag genom sina lärjungar! Enligt denna berättelse så gör lydiga - av Gud sända - tjänare under.

Uppriktiga hjärtan överallt inser att tecken är från Gud för att bekräfta Hans sanna Ord.

(Joh.3:1) Men bland fariséerna var en man som hette Nikodemus, en av judarnas rådsherrar.

(2) Denne kom till Jesus om natten och sade till honom: "Rabbi, vi veta att det är från Gud du har kommit såsom lärare; ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om icke Gud är med honom."

Nikodemus erkände att tecknen i form av helanden, befrielser, försörjning och mirakler som Jesus gjorde bevisade att Han kom från Gud. Då Jesus skulle lämna dem sade han till lärjungarna hur de skulle identifiera dem som trodde på evangeliet.

(Mark.16:15) Och han sade till dem: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat.

(16) Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst; men den som icke tror, han skall bliva fördömd.

(17) Och dessa tecken skola åtfölja dem som tro: genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål,

(18) ormar skola de taga i händerna, och om de dricka något dödande gift, så skall det alls icke skada dem; på sjuka skola de lägga händerna, och de skola då bliva friska."

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

Observera att Jesus inte pratade om lärjungarnas tecken i första hand, utan snarare om tecken gjorda av dem som skulle komma att tro på deras vittnesbörd. Det var först senare som Han pratade om de tecken som hade gjorts av Hans första lärjungar.

(20) Men de gingo ut och predikade allestädes. Och Herren verkade med dem och stadfäste ordet genom de tecken som åtföljde det.

Eftersom många inte har någon erfarenhet av att deras ord har blivit bekräftade genom tecken, så tenderar dessa att ändra Jesu doktrin till ett modernt evangelium, som bekräftar att deras nya metoder är sanna.

(Hebr.13:8) Jesus Kristus är densamme i går och i dag, så ock i evighet.

Gud bekräftar ännu sitt Ord genom tecken gjorda av dem som tror det sanna evangeliet. Om vi ändrar Ordet så kommer vi inte att få se några tecken eftersom Gud bekräftar sitt Ord, inte vårt. Jesus är den ende som kan ge oss kriteriet på en troende.

(Joh.14:12) ... Den som tror på mig, han skall ock själv göra de gärningar som jag gör; och ännu större än dessa skall han göra. Ty jag går till Fadern.

Det enda kriteriet för att ha tecken är att verkligen tro på Bibelns Jesus. En del som tar avstånd från den övernaturliga delen av lärjungaskapet tar också avstånd från tecken.

(Jes.7:10) Och HERREN talade ytterligare till Ahas och sade:

(11) "Begär ett tecken från HERREN, din Gud; du må begära det vare sig nedifrån djupet eller uppifrån höjden."

(12) Men Ahas svarade: "Jag begär intet, jag vill icke fresta HERREN."

(13) Då sade han: "Så hören då, I av Davids hus: Är det eder icke nog att I sätten människors tålmod på prov? Viljen I ock pröva min Guds tålmod?"

(14) Så skall då Herren själv giva eder ett tecken: Se, den unga kvinnan skall varda havande och föda en son, och hon skall giva honom namnet Immanuel."

Den onde Ahas' ursäkt för olydnad mot Herren angående ett tecken var, att han inte ville fresta Herren. Låter det befängt? Inte mer än idag! Det finns de som säger att du inte ska be Herren om ett tecken eftersom det kan **"pröva min Guds tålmod."**

Genom hela Bibeln begär människor tecken av Gud, och får dem. Gud vill att vi ska ha rätt direktiv och att vi ska bekräfta Hans ord för dem som hör på oss.

Jag vill prata mera om tecken genom helanden, befrielser, mirakler och försörjning i ett senare kapitel. Just nu skulle jag vilja ta itu med tecken i form av kunskap, visdom, varning och direktiv för oss. I Apostlagärningarna 2:17 berättas det att i de sista dagarna ska Guds Ande ge profetior, drömmar och visioner.

Job 33:14-18 säger att Gud talar genom drömmar och visioner till människor med öppna öron; bekräftar instruktioner de fått; drar dem bort från felaktiga syften; befriar dem från högmod; bevarar deras själar från helvetet och förhindrar dem från att förgås genom svärd, men de bryr sig inte om det.

I hög grad ignoreras dessa tecken och bekräftelser även idag. Ibland är drömmar och visioner bokstavliga. Ibland är de liknelser som behöver tydas i ljuset av Skriften. Josef, Daniel och Jakob, för att nämna några få, var goda exempel på män som Gud använde för att tyda dessa tecken.

Det finns fem tecken som getts genom drömmar i Matteus 1 och 2 där Gud talade för att ge visdom, direktiv, varningar och för att fullborda en profetia.

En ängel berättade för Josef i en dröm att inte vara rädd för att ta Maria till hustru. Tecknet i form av en stjärna ledde de vise männen till Jesus. De varnades sedan i en dröm att inte återvända till Herodes som ville veta var Jesus fanns, så att han kunde döda honom.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

Josef blev efter det varnad av en ängel i en dröm att ta Jesus och fly till Egypten. Senare berättade en ängel i en dröm var han skulle bosätta sig, för att den profetia skulle fullbordas där Jesus kallas för nasare'.

Nya Testamentet är fyllt med denna typ av tecken, och lärjungarna agerade på dem som direktiv från Gud.

(Apg.16:9) Här visade sig för Paulus i en syn om natten en macedonisk man, som stod där och bad honom och sade: "Far över till Macedonien och hjälp oss."

(10) När han hade sett denna syn, sökte vi strax någon lägenhet att fara därifrån till Macedonien, ty vi förstodo nu att Gud hade kallat oss att förkunna evangelium för dem.

Lärjungarna såg i en syn då de var uppe på berget hur Jesus var förhärligad. Zakarias såg Gabriel i en syn. Änglar uppenbarade sig för kvinnor i en syn och sade till dem att Jesus levde. Paulus blev ledd till Herren genom en syn (liksom många i våra dagar).

En syn ledde Ananias till Paulus för att hela honom och fylla honom med den Helige Ande. I en syn såg Paulus att Ananias kom till honom. En ängel uppenbarade sig för Kornelius i en syn och sände honom till Petrus för att han skule få undervisning om frälsningen.

Under tiden fick Petrus en syn som han tolkade som att hedningarna kunde bli frälsta. Herren tröstade Paulus i en syn som uppmanade honom att inte frukta utan predika frimodigt, eftersom resultatet skulle bli att många skulle komma till tro. Johannes fick en syn om en väckelse som var på väg.

Då jag var en mycket ung lärjunge ställde jag en fråga till Herren om olika syn på uppräckandet. Jag var i mitt vardagsrum med Skriften framför mig och bad till Gud om en förståelse. Jag hade problem med att passa ihop olika bibelställen som tycktes vara olika, fastän de behandlade samma sak.

Plötsligt genomströmmades jag av förståelse, vilket jag senare fick veta var kunskapens ord. Alla bibelställen passade plötsligt ihop med varandra. Jag hoppade upp och rusade ut i köket för att ivrigt berätta för min fru om vad som hänt. Jag hade aldrig tidigare fått en sådan övernaturlig uppenbarelse, så därför bad jag att Herren skulle ge mig ett tecken.

Det tecken jag bad om var att Han skulle sända någon som skulle berätta exakt samma sak som Han hade visat mig.

I en veckas tid berättade jag för mina vänner i den lokala församlingen om min uppenbarelse. Jag fick höra mer än en gång att jag hade missat Gud. Sedan dök en pastor upp på ett skolevenemang, som församlingen hade på en fredagkväll. Några av de mera "mogna" bröderna tog pastorn åt sidan och försökte omvända honom till deras tänkesätt. Jag gick hem därifrån den kvällen utan att veta vad som hade hänt, men blev senare kontaktad av bröderna som berättade, att denne pastor hade sagt dem exakt samma sak som jag hade försökt säga dem.

Jag bjöd hem pastorn (jag fick reda på att han heter Bolivar) tillsammans med några av bröderna. Då Bolivar hörde mitt namn blev han ivrig att berätta hur han hade hittat fram till vår församling. Då han var i Opelousas i Louisiana fick han en vision, där han såg en vägskylt på Route 61.

På skylten stod det: "Tre mil till tre 'L'." Han fann Route 61 på en karta och följde den till Baton Rouge där jag bodde, men han förstod ännu inte visionens innebörd.

Han tittade i telefonkatalogen för att hitta en församling som han kunde besöka. Fastän vår församling var hans sista alternativ på grund av den trångsynta sekterianismen som rådde där, så kände han sig manad att gå dit. I vår stad finns det många kyrkor, men han hittade ändå fram denna fredagkväll. Efter att han fått reda på att mitt namn var Eells (ibland uttalat som "L's") och att vi var tre i vår familj då, beslöt han att han skulle kontrollera bilens trippmätaren. Han upptäckte att det var exakt tre mil från Route 61 till min uppfart!

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

En suverän Gud kan få dig vart Han än vill ha dig. Bolivar delade samma uppenbarelse som Herren hade gett mig en vecka tidigare. Observera att bekräftelsen gavs genom ett bokstavligt tecken.

Det fanns tre bröder på bibelstudiet den dagen som sökte efter en bekräftelse på var sin uppenbarelse, mig själv inräknad. Don Robertson, en nära vän från min ungdom, och den som en gång hade vittnat för mig, var där.

Han fick en vision några år innan, där han såg en mörkhyad man, klädd på ett speciellt sätt, som satt framför honom och berättade sanningen om uppryckandet för honom.

Då han kom in den dagen så kände han igen Bolivar som den mannen. Han var dessutom klädd exakt så som i hans syn. Herren sade: "Där är han, sitt ner och lyssna." En annan vän, Skip Chenevert, hade en uppenbarelse om Guds söner som Bolivar också bekräftade. Vidare så berättade han för Mary och mig att vi en dag skulle flytta till Florida, vilket vi också gjorde.

Lotten är ett mycket viktigt tecken i Skriften. Det kan vara ett mycket användbart redskap då man ska be Herren om en bekräftelse, ledning eller för att skapa fred mellan människor. Du kan vara säker på att lottkastning inte är något verktyg för spådom, inte heller kan den användas till någonting annat än rättfärdiga syften.

Anta att du anser att du vet Herrens vilja med någon sak, och någon annan också anser att han vet, men ändå tycker ni tvärt emot varandra. Då är lotten ett bra sätt att bestämma vad som är det riktiga.

(Ords.18:18) Lottkastning gör en ände på trätor, den skiljer mellan mäktiga män.

Min äldsta dotter och en annan mans dotter hade hamnat i bråk då de var barn. Mannen och hans dotter beskyllde min dotter för detta. Min dotter sade tvärt emot den andra flickan, så jag ville ha reda på vad som egentligen var sant. Jag kastade lott och Herren berättade för mig mycket tydligt att mannen hade fel och att hans dotter ljög, vilket slutligen visade sig vara sanningen.

En del säger att det idag inte alls är andligt att kasta lott. Vad är andligt med att vara tvärt emot varandra då?

Om du till exempel är tillsammans med en grupp människor och de inte litar på vad du försöker säga, men nog litar på Herren, och ni måste göra ett beslut; då kan lottkastning avgöra.

Men lotten kan också ha fel. Vi såg i Hesekiel 14 att Gud skulle kunna vilseleda någon som först ställer upp en avgud framför sig, och sedan frågar om råd av Herren.

Om du har ett hemligt motiv, så spelar det ingen roll om svaret kommer från en profet, Guds Ord, dina egna funderingar eller lotten; du tigger ändå bara om att bli vilseledd.

Ångra dig och överlämna din väg åt Herren och gå först därefter och fråga Honom.

I tredje Mosebok 16 hittar vi lagen för den årliga försoningsdagen. Prästen skulle ta två getter och kasta lott, för att se vilken av dem som skulle offras, och vilken som skulle bli syndabock och släppas fri. I detta fall användes två stenar, en svart och en vit. Den vita kallades "Herrens lott," och den svarta "Asasels (syndabockens) lott."

I detta fall talas det faktiskt om Herren och oss. Syndabocken var offret för vår synd så att vi skulle kunna sättas fria.

Översteprästen skulle ur sin väska ta ut en sten, som kunde vara antingen svart eller vit. Detta tecken skulle visa vad som skulle hända med geten som stod framför översteprästen.

Låt mig berätta en liten historia för dig. Enligt Talmud (judarnas stora efterbibliska skrifsamling) så fanns det en överstepräst 240 år före Jesus som kallades för Simon den Rättfärdige. Han var känd för att vara en trogen och rättskaffens överstepräst. Han påbörjade sin tjänst 240 år innan Jesus föddes och fortsatte i fyrtio år. Då han räckte in handen i sin väska så drog han fram "Herrens lott" varje gång, fyrtio år i rad.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

Detta kom att bli känt som ett tecken på Guds godkännande för deras offer. Simon bar också ett karmosinrött snöre in i det allra heligaste i fyrtio år. Varje gång som Simon bar snöret in i det allra heligaste så blev det vitt. Detta symboliserade antagligen reningen genom blodet.

Simon hade också en syn varje gång han var på väg in i det allra heligaste. Han såg en man klädd i vitt som gick in tillsammans med honom. Sedan, då han kom ut, såg han en syn där en man kom ut tillsammans med honom. Den sista dagen av Simons tjänst så gick en svartklädd man in tillsammans med honom, men kom inte ut igen. Simon själv tolkade helt riktigt att detta betydde att han skulle dö.

Han dog också samma dag. Efter det fanns det inga tecken i 200 år. Lotten föll, såsom man kunde vänta sig, ganska jämt fördelad på Herrens lott och Asasels lott. Så fortsatte det ända till tiden för Jesu korsfästelse. Fyrtio år efter korsfästelsen blev templet förstört. Under den fyrtioårsperioden drog översteprästen varje gång fram den svarta stenen. Förstås tyddes detta som ett tecken på Guds ogillande av deras offer. Då de förkastade Jesus så förkastade Gud deras offer. Sannolikheten för att detta med den vita och den svarta stenen skulle ske fyrtio år i rad var 1 på 1 triljon, 100 biljoner. Detta tecken bevisade dels Guds suveränitet i Nya Testamentet, dels att Jesus var Messias.

Många människor tror idag på sådant som tur, slumpen, kortspel (gambling), eller ödet eftersom de inte tror på Guds suveränitet.

Det finns inget sådant utan det är bara fantasifoster. Ibland är det en illusion från en demonande.

(Gal.6:7) **Faren icke vilse. Gud låter icke gäcka sig. Ty vad människan sår, det skall hon ock skörda.** (Joh.3:27) **Johannes svarade och sade: "En människa kan intet taga, om det icke bliver henne givet från himmelen."**

Vi skapar i själva verket vår egen framtid genom att antingen tro Guds löften, eller misstro dem och så vår egen säd, och så bärga en skörd, god eller dålig.

(Ords.16:33) **Lotten varder kastad i skötet, men den faller alltid vart HERREN vill.**

Herren bestämmer hur lotten ska utfalla. Det spelar ingen roll hur du genomför det, om du använder stenar eller mynt, eller begär tecken av Gud, men på detta sätt ber du Gud om ledning genom tro.

Om du bara tror, så kommer Gud att ge dig ett svar. Jag har bevisat detta gång på gång också i mitt eget liv. Ska våra liv ledas på detta sätt? Nej, jag tror att vi borde lära oss att lyssna till den Helige Ande, men låt oss inse fakta; vi är inte alltid säkra på vad vi hör, och skulle gärna vilja ha en bekräftelse.

Det fanns också andra tecken i anknytning till Talmud (judarnas stora efterbibliska skrifsamling) som inträffade inom en fyrtioårsperiod efter Jesu korsfästelse.

Den västra lampan i menoran som fanns i det heliga slocknade varje kväll. Det var livsviktigt för prästerna att försäkra sig om att menoran aldrig skulle slockna, för den var ju en symbol för Israels liv.

Det fanns kärll som fyllde på menoran, vilket skulle säkerställa att olja aldrig skulle fattas i den.

Prästens uppgift var att se till att menoran aldrig skulle kunna slockna. Det förutsattes att Guds folks ljus aldrig skulle slockna, men det gjorde det lika fullt varje kväll i fyrtio års tid.

Sannolikheten för att något liknande ska hända är så försvinnande liten att det går utanför allt förnuft. Detta var ett tydligt tecken på att Gud förkastade Israel.

Dörren till det allra heligaste kunde också öppnas till synes helt av sig själv varje kväll, trots att prästerna bemödade sig om att stoppa den. Detta var ett tecken från Gud till oss att vi nu kunde träda in i det allra heligaste (Guds närvaro) genom tron på Jesus Kristus (Hebr.10:19,20).

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

Ett annat tecken som bevisade detta är att förhänget framför det allra heligaste rämnade mitt itu då Jesus korsfästes. (Matt.27:51).

Det fanns inget skäl till att prästerna skulle ha givit en falsk rapport angående detta eftersom det säkert inte var något gott tecken för dem. Gud är som sagt suverän då det gäller tecken.

Kan du föreställa dig att Gud har sådan kontroll att Han kunde låta lotten välja ut en lagöverträdare från ett skepp fullt med människor?

I Jona 1 gjorde Jona uppror och flydde från Herren. Då han befann sig på ett skepp uppstod en stark storm, och männen ombord var fruktansvärt rädda att de skulle sjunka.

(Jona 1:7) Och folket sade till varandra: "Välän, låt oss kasta lott, så att vi få veta för vems skull denna olycka har kommit över oss." När de så kastade lott, föll lotten på Jona.

Hur stor är sannolikheten att lotten skulle falla på Jona på det där skeppet? Den är minimal! Gud är suverän, och dessa hedningar visste det bättre än de flesta kristna idag. Måhända de inte visste vilken Gud de bad till, men de visste att vem Han än var, så var Han suverän.

De visste att någon på skeppet vållade en förbannelse som drabbade alla, och de trodde att lotten skulle uppenbara vem det var. Deras visdom får församlingen att skämmas. Gud befallde genom Paulus att korintierna skulle utesluta de ogudaktiga människorna ur församlingen av samma orsak. (1Kor.5).

I flera år hade Mary och jag tagit emot visioner och drömmar om att flytta från Baton Rouge nära Louisiana till Pensacola i Florida. En gång då vi hade pratat om detta gick jag inför Herren och frågade: "När kommer dessa visioner och drömmar att slå in?"

Jag tog min Bibel och öppnade den. Då jag tittade ner så föll min blick ögonblickligen på Habackuk 2:3 där det står:

Ty ännu måste synen vänta på sin tid, men den längtar efter fullbordan och skall icke slå fel. Om den dröjer, så förbida den, ty den kommer förvisso, den skall ej utebliva.

Detta var Guds tecken till oss. Det var specifikt in i minsta detalj. Vid den tiden var Mary och jag otåliga och undrade när vi skulle få flytta. Vi tittade nästan aldrig på TV men nu gick jag fram till den och knäppte på den.

Vi kom in mitt i ett program med Charles Stanley som just då sade följande: "De som väntar på Herren." Vi visste att de orden var ett tecken till oss att vi skulle ha tålamod. Sedan tog jag den lilla asken med mannakorn. Jag plockade upp en lapp, och utan att se vad där stod räckte jag den åt Mary och sade: "De som väntar på Herren." Det var tre bekräftelser i rad. Herren ville att vi skulle vila och vänta, för Han skulle genomföra det i sin tid.

Om vi tror på Guds suveränitet att tala genom tecken och bekräftelser, så kan Han ge oss en otroligt fantastisk frid mitt i prövningarna!

Mary hade en dröm då hon var gravid. *I drömmen såg hon en stor pojke och en liten flicka. Då hon höll på att vakna sa en röst: "Justin Joseph och Jennifer Joy."* Vi trodde med säkerhet att vi skulle få tvillingar.

Då det var dags födde Mary en normalstor pojke på 3,6 kilogram i vårt hem, men ingen flicka. Detta förvånade oss eftersom vi var vana vid att få våra drömmar besannade. Marys funderingar var, att drömmen skulle fullbordas senare genom att vi skulle få tvillingar.

Jag sade: "Nej Mary, detta är Justin Joseph. Han var större i din dröm eftersom han var den som föddes först, och Jennifer Joy var mindre eftersom hon föds senare."

Hon blev inte alls övertygad, och vi behövde få veta vad vi skulle ha pojken att heta.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

Jag tog tre stycken kvarts dollars mynt ur min ficka. Jag sade till henne: "Låt oss be att Gud ger oss ett tecken. Jag kommer att singlar slant med dessa mynt, och det kommer att bli krona för alla, för den här pojken är Justin."

Efter att vi bett en bön singlar jag slant med mynten och det blev krona för alla. Hon var ännu inte övertygad.

Jag sade: "Jag kommer nu att göra om det igen, och det kommer än en gång att bli krona för alla."

Jag gjorde det och det blev krona för alla mynten igen. Hon sade: "Ja, jag vet inte David." Jag sade: "OK, jag ska göra det ännu en gång, men efter det får vi inte fresta Herren mera."

Jo, du gissade rätt! Det blev krona för alla. Hur stor är månne sannolikheten för krona nio gånger i rad? Mary var nu övertygad.

(Ords.18:18) Lottkastning gör en ände på trätor, den skiljer mellan mäktiga män.

Två år och tre månader senare föddes en liten flicka, Jennifer Joy. Justin Joseph betyder "rättvis utvidgare" (just increaser), och Jennifer Joy betyder "ren glädje." Deras namn som de fått av Herren passar deras läggning perfekt.

Jennifers födelse var ett tecken på Guds tidtabell för vår flyttning till Pensacola. Ungefär fem år innan hon föddes hade Mary en dröm där vi gick omkring i ett hus i Pensacola, och jag hade en flickbaby i min famn. (Detta var perfekt fullbordat vid tiden för flyttningen.) I drömmen visste hon också att riksvägen mellan Baton Rouge och Pensacola var byggd.

Denna sträcka av vägen hade varit irriterande länge under byggnad men var klar vid tiden för flyttningen. Värdet av dessa tecken, att veta att man är exakt i Guds vilja, kan inte mätas.

Utan respekt för bibliska tecken går kristna många gånger sina egna vägar till deras egen skada. Ordet säger inte när eller vart man ska flytta, vem man ska gifta sig med eller var man ska arbeta, men det demonstrerar de tecken som Gud använder för att ge oss sådana direktiv.

Då Jennifer var ungefär sexton månader gammal visste vi att vi snart skulle flytta till Pensacola, för hon hade nu samma storlek som i drömmen. Vid denna tid bad jag några bröder att komma överens med mig att be om ett hus och en bil i Pensacola. Vi gjorde detta i enlighet med Ordet.

(Matt.18:19) Ytterligare säger jag eder, att om två av eder här på jorden komma överens att bedja om något, vad det vara må, så skall det beskännas dem av min Fader, som är i himmelen.

En vecka efter denna bön i tro körde min fru Mary och min dotter Deborah längs Florida Boulevard i Baton Rouge med vårt "bilskrälle" till bil.

Florida Boulevard är understruket eftersom detta var ett tecken på, att denna bil spelade en viktig roll i att sätta oss på "interstate boulevard" till Florida.

De hade stannat vid rött ljus bakom en Cadillac. En man i en Lincoln höll på att titta sig omkring och körde in i bakändan av vår Toyota och smällde in den i Cadillacen som stod framför, vilket totalkvaddade vår bil och skadade Mary och Deborah lindrigt.

Under tiden som man försökte få ut dem ur bilen med specialverktyg, kom en man och sade till Mary: "Var inte orolig, han är bra försäkrad," vilket hon tyckte var underligt. Mannen som körde Lincoln var mycket ångerfull. Han berättade för henne att han var direktör för ett stort varuhusbolag och att hans företag var självförsäkrat. Han hade en 100/300/100 -försäkring på sin bil. (\$100,000 / \$300,000 / \$100,000)

Han berättade för oss att han skulle tala till vår fördel med sina försäkringsreperanter. Hur stor är månne sannolikheten att bli påkörd av någon som han?

Från försäkringsbolagets sida var man mycket generös mot oss, som du kanske har förstått. Gud valde denna metod för att svara på min bön om ett hus och en bil.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

De ersatte den kvaddade bilen med en bättre. Med förlikningspengarna kunde vi byta ut vår stora familjebil till en ny och köpa vårt hus, och allt detta med skattefria pengar. Denna uppgörelse sammanfaller också med en annan historia.

Rick Knight, en vän från Baton Rouge, hade en dröm ungefär fem år innan krocken. *Han hade varit borta från trakten en tid och hade kommit på besök till vår granne Bruce. I drömmen sade Bruce till honom att han skulle titta mot vårt hus. Då han gjorde det så såg han en flyttbil backa upp på vår infart. Vi var på väg att flytta till Pensacola. Då han kom över för att hjälpa oss att lasta flyttbilen så visade jag honom några papper på vilka det stod ordet "pension." Jag sade till honom: "Jag ska aldrig arbeta för någon människa mer."*

Anden övertygade mig om att Ricks dröm var sann då jag hörde den. Jag berättade följaktligen för människorna där jag jobbade att jag tänkte gå i pension och flytta till Pensacola.

Naturligtvis påstod alla där att det inte fanns en chans att man skulle erbjuda mig pension vid min ålder, 37 år. De hade alla fel.

Vid Exxon beslöt man att man skulle ersätta några av sina arbetare som hade dyra förmåner med kontraktsanställda. De erbjöd pension åt alla som hade arbetat hos dem i över femton år. Efter att jag fått reda på detta erbjudande behövde jag inte fundera över det desto mera eftersom jag hade fått mina tecken. Flera av människorna där kom och relaterade till det som jag hade sagt dem; att detta skulle hända. Det var ett vittnesbörd för dem att Gud kan berätta om framtiden för oss.

Vi hade inte sett Rick på några år, men just det veckoslutet då vi skulle flytta dök han upp hemma hos Bruce. Bruce pekade mot vårt hus. Det som Rick såg var vad han hade sett i drömmen; vi hade en flyttbil uppbackad på vår infart. Samtidigt som Rick hjälpte oss att lasta flyttbilen så berättade jag för honom om pensionen.

Jag skulle få en ettårs delbetalning varje år och en liten pension då jag nått pensionsålder, om Exxon ännu var på fötter och Herren dröjde. Det första årets delbetalning kom samtidigt som de första två avbetalningarna från försäkringsbolaget för den kvaddade bilen.

Detta var tillräckligt för att både betala vårt hus i Pensacola och att leva på i ett år. Den andra delbetalningen kom efter att vi hade gett vår bil till en mission i Pensacola, vilket innebar att vi kunde köpa oss en ny bil. Drömmen som Rick hade haft blev med andra ord fullständigt besannad.

Du kanske tänker: "Hur kan han över huvud taget klara sig på en sådan pension så att han aldrig skulle behöva arbeta för någon människa?" Några månader innan vi flyttade från Baton Rouge gav Herren mig ett annat tecken.

I en syn stod jag plötsligt framför en enorm plats som jag tror representerade det nya Jerusalem.

En väldig dörr öppnades och Herren stod där klädd som en Kung. Han bjöd mig att komma in och visade ett torn timrat av stockar och avsmalnande uppåt.

Överst fanns en plats man kunde stå på. Han förklarade att detta torn representerade min tjänst. Han visade också ett häfte med bokföringen på min lön, en viss summa per månad. Han sade: "Jag vill att du ska ha detta," nämligen tornet och lönen.

Vi har levt på ett medeltal av detta belopp per månad sedan 1986, och pengarna har på ett helt mirakulöst sätt kommit från många skilda håll. Vi har upplevt både feta och magra månader, allt för att bli prövade. Under ett helt år har det i alla fall blivit ett genomsnitt per månad exakt så som Herren hade visat oss. Vi har varit tvungna att vandra i tro för att få det.

Detta tecken gav mig tro att Gud skulle fylla mina behov utan några synliga möjligheter till försörjning.

Efter detta blev jag i en annan syn förd högt upp över Baton Rouge där jag bodde. Då jag tittade i riktning mot Florida såg jag mitt torn i Pensacola. Några månader senare hade Gud på ett mirakulöst sätt köpt oss ett hus och en bil i Pensacola, Florida, där vi nu bor.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

Herren gav mig en del insikter i vad tornet betydde. De skilda stockarna är de heliga som förliknas vid träd på många ställen i Bibeln. I hörnen där de var sammanfogade bildades kors. Guds folk som kommer tillsammans i enhet bärande sina egna kors skapar ett torn där de är skyddade från sina fiender.

Israeliterna byggde liknande torn i sina städer för att skydda sig från fiender. Ibland byggdes de mitt bland fårhjordarna och kallades då för herdetorn (Dom.9:46,51).

(Ords.18:10)HERRENS namn (Hebreiska: "karaktär och auktoritet") **är ett starkt torn; den rättfärdige hastar dit och varder beskyddad.**

Sanningen bygger av oss ett torn med Jesu karaktär och auktoritet för att försvara oss mot fiender. Mycket svåra tider och många fiender är på kommande. Gå in i skydd bakom de höga murarna av det andliga Sion, **"Herdetornet"** (Mika 4:8).

Jag har erfarit många gånger att Herren har använt lotten som ett tecken för att bevisa Guds suveränitet och direktiv till andra.

En gång frågade jag Herren vad jag skulle göra med mitt "mobile home" då vi visste att vi skulle flytta till Pensacola.

Mary frågade mig om vi kunde sälja det. Då jag bad över detta uppmanade Herren mig att ge det till ett kristet par som vi kände; Mike och Karen Burley från Houston, Texas.

Då jag kontaktade dem fick jag reda på att de precis hade förlorat sina jobb och sin bostadsförmån. Jag berättade för Mary vad Herren hade sagt mig, men hon var inte riktigt säker. Jag ville att Herren skulle bekräfta för Mary att det verkligen var Guds direktiv att vi skulle ge bort vårt hem.

För att hon skulle få frid i sitt sinne angående detta så föreslog jag att vi skulle begära ett tecken av Herren.

Jag bad Herren att han skulle bekräfta detta beslut med krona sex gånger i rad, och precis så blev det. Hur stor är sannolikheten för detta? Mary blev också övertygad. Utan att berätta för Mike och Karen vad Herren hade sagt, så bjöd jag in dem att bo tillsammans med oss tillfälligt.

Mary påminde mig om att Karen hade haft en dröm några år tidigare som handlade om oss. I hennes dröm hade vi flyttat från orten och återvänt en tid senare och upptäckt, att någon annan bodde i vårt hem.

Vi tänkte inte på att fråga henne då, om hon visste vem det var. Då de flyttat in så påminde jag dem om drömmen. Jag sade till Karen: "Jag tror att jag vet vem det var som bodde i vårt hem. Det var ni, inte sant?" Karen sade: "Ja, det var vi." (Hon var vis nog att inte säga det då hon berättade om drömmen första gången, eftersom hon inte ville att det skulle bli en självuppfyllande profetia.)

Jag sade: "Nåja, då är det ert hem." De var förstås överlyckliga över att se hur Gud hade försörjt dem, till och med innan behovet hade uppstått.

Några månader senare gav Gud oss hem och bil i Pensacola. Händelserna efter lottkastningen bevisade förvisso både tecknets tillförlitlighet och Guds suveränitet. Du borde testa det någon gång. Jag försöker inte säga dig att du ska låta lotten leda ditt liv, utan jag talar här om bekräftelser och anvisningar.

Då ett tecken överensstämmer med din ande, så lär det dig att vara mera trygg över att det är Herren som talar till dig. Vi behöver inte få krona sex gånger i rad som bevis. Ju tryggare vi blir desto mindre bevis behöver vi att det är Gud som talar.

Israels barn lät lotten bestämma vilken del av det förlovade landet var och en av deras stammar skulle få. Genom lotten bestämde de också vem som skulle gå först ut i strid.

Lotten lämnade inget rum för diskussioner. Det finns tider då detta är nödvändigt, för inte ens andliga människor kommer alltid överens, inte heller kan du få dem att tro dig alla gånger.

I 1 Sam.10:1 blev Saul smord till kung i hemlighet av Samuel.

Senare var han tvungen att bevisa detta direktiv från Gud för folket.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

(1 Sam.10:19) Men nu haven I förkastat eder Gud, som själv frälste eder ur alla edra olyckor och trångmål, och haven sagt till honom: 'Sätt en konung över oss.' Så träden nu fram inför HERREN efter edra stammar och edra ätter.

(20) Därpå lät Samuel alla Israels stammar gå fram; då träffades Benjamins stam av lotten.

(21) När han sedan lät Benjamins stam gå fram efter dess släkter, träffades Matris släkt av lotten; därpå träffades Saul, Kis' son, av lotten, men när de då sökte efter honom, stod han icke att finna.

Lotten minskade ner antalet till endast en som dessutom redan var smord till kung. Av hela Israel blev endast Saul kvar. Vi ser samme suveräne Gud i Nya Testamentet. Det finns inget sådant som slump. Varför sa Samuel inte bara: "Herren sade till mig att det är Saul som är kung och jag har redan smort honom?"

Varför blev inte Saul smord av Samuel inför andra också, så att de hade vetat det? Gud ville inte att det skulle bli någon diskussion eller splittring i Israel angående valet av kung. Efter allt som blev sagt och gjort och efter att Saul avföll och gjorde dumma misstag, så ville inte Gud att folket skulle beskylla Samuel för att ha valt fel. De enda som inte respekterade lotten kallades "onda män."

(1 Sam.10:27) Men några onda män sade: "Vad hjälp skulle denne kunna giva oss?"

Jonatan bad om ett tecken av Herren.

(1Sam.14:6) Och Jonatan sade till sin vapendragare: "Kom, låt oss gå över till dessa oomskurnas (filistéerna) utpost, kanhända skall HERREN göra något för oss. Ty intet hindrar HERREN att giva seger genom få likasåväl som genom många."

(7) Hans vapendragare svarade honom: "Gör allt vad du har i sinnet. Gå du åstad; jag följer dig vart du vill."

(8) Då sade Jonatan: "Välän, vi skola gå över till männen där och laga så, att de få se oss."

(9) Om de då säga till oss så: 'Stån stilla, till dess vi komma fram till eder', då skola vi stanna där vi äro och icke stiga upp till dem.

(10) Om de däremot säga så: 'Kommen hitupp till oss', då skola vi stiga ditupp, ty då har HERREN givit dem i vår hand; detta skall för oss vara tecknet härtill."

Jonatan hade tro för att Herren skulle hedra hans tecken och lägga dessa tankar och ord in i filistéerna. Han trodde inte heller att djävulen kunde ge honom ett felaktigt svar. Gud är trofast och vill att vi ska begära tecken av Honom så att Han kan bevisa sig själv för oss och ge oss seger över våra fiender.

Jonatan fick tecknet som han hade begärt och visste att Gud hade gett filistéerna i hans hand. Så fort som Jonatan hade utplånat filistéer på en yta av ungefär ett tunnland så blev det en jordbävning som förorsakade att resten flydde. Under det att filistéerna flydde utnyttjade Saul situationen och dödade så många som möjligt av dem.

(1Sam.14:24) ... band Saul folket med följande ed: "Förbannad vare den man som förtär någon föda före aftonen, och innan jag har tagit hämnd på mina fiender."

Jonatan som var ovetande om eden använde staven som han hade i sin hand att ta honung med, och åt. Efteråt berättade de andra om eden för honom.

(1Sam.14:36) Och Saul sade: "Låt oss i natt draga ned och förfölja filistéerna och anställa plundring bland dem, ända till dess det bliver dager i morgon, och låt oss laga så, att ingen av dem bliver kvar." De svarade: "Gör allt vad dig tackes." Men prästen sade: "Låt oss träda fram hit till Gud."

(37) Då frågade Saul Gud: "Skall jag draga ned och förfölja filistéerna? Vill du då giva dem i Israels hand?" Men han gav honom intet svar den dagen.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

Jag har märkt att Herren inte alltid vill svara oss. Job måste uthärda en fruktansvärd prövning utan att få något svar av Herren förrän alldeles på slutet. Han måste lita på Herren. Ibland vill Herren att vi ska ge Honom en utväg.

Ett enkelt ja eller nej skulle kanske inte ha varit det helt rätta svaret. Det rätta svaret hade kanske varit ett: "Ja, men inte nu," eller ett: "Nej, inte nu men senare."

Jag upplevde att Herren visade mig att jag skulle använda två mynt en gång då jag skulle singla slant. Jag antar att orsaken är att jag skulle kunna få krona på båda för ett "ja" och klave på båda för ett "nej" och en krona och en klave som betyder: "Jag vill inte svara dig just nu eller på detta sätt" Jag kände alltid i mitt hjärta då Gud ville ha denna utväg.

Den gången då jag kastade lott om vårt hem använde jag två mynt, och varje gång blev det dubbel krona. Då jag ännu var ung i Herren fick jag många svar som blev bekräftade på detta sätt.

Ju äldre jag blev i Herren desto mindre ville Han att jag skulle lita på lotten. Lotten och andra tecken hjälpte mig att bli säker på att jag hörde Herrens röst och följde Hans direktiv.

Han vill vänja oss av med behovet att få tecken allt eftersom vi blir säkrare på att lyssna till Hans röst. Det händer sig ännu ibland att jag använder lotten. Gud vill inte att vi ska begära tecken på något som han klart säger i sitt Ord.

Vad Ordet säger är slutgiltigt. Gud behöver inte bekräfta för dig det som Han har sagt är sant.

För några år sedan tillfrågades min äldste son av en lokal MC- återförsäljare om han ville komma och ansöka om ett jobb. Jag frågade Herren genom lottkastning om han skulle få jobbet och svaret var "ja." Senare bad jag Herren visa mig en vers som handlade om jobbet.

Jag öppnade Bibeln och versen jag såg antydde att de inte skulle komma att vara helt ärliga med honom.

Jag tänkte: "Betyder detta 'ja han kommer att få jobbet men de kommer inte att säga honom sanningen'?" Det utvecklades så att de berättade för honom att han skulle få jobbet i december, men det var först i januari som han sist och slutligen fick det. Detta var ju exakt vad Herren hade visat mig.

(1 Sam.14:24) När nu Israels män på den dagen voro hårt ansträngda, band Saul folket med följande ed: "Förbannad vare den man som förtär någon föda före aftonen, och innan jag har tagit hämnd på mina fiender."

Hans son Jonatan hörde inte då denna förbannelse blev uttalad och åt lite honung. Saul ville ha ett svar av Herren om han skulle gå emot filistéerna, men Herren svarade honom inte och han misstänkte att hindret var, att det fanns synd i lägret.

(1 Sam.14:38) Då sade Saul: "Kommen hitfram, alla I folkets förnämsta män, för att I mån få veta och se vari den synd består, som i dag har blivit begången."

(39) Ty så sant HERREN lever, han som har givit Israel seger: om den ock vore begången av min son Jonatan, skall han döden dö." Men ingen bland allt folket svarade honom.

(40) Då sade han till hela Israel: "Ställen I eder på ena sidan, så vill jag med min son Jonatan ställa mig på andra sidan." Folket svarade Saul: "Gör vad dig tackes."

(41) Och Saul sade till HERREN, "Israels Gud: "Låt sanningen komma i dagen." Då träffades Jonatan och Saul av lotten, och folket gick fritt.

(42) Saul sade: "Kasten lott mellan mig och min son Jonatan." Då träffades Jonatan av lotten..

(43) Saul sade till Jonatan: "Omtala för mig vad du har gjort." Då omtalade Jonatan det för honom och sade: "Med ändan av staven som jag hade i min hand tog jag litet honung och smakade därpå - och så skall jag nu dö!"

(44) Saul svarade: "Ja, Gud straffe mig nu och framgent: du måste döden dö, Jonatan."

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

(45) Men folket sade till Saul: "Skulle Jonatan dö, han som har förskaffat Israel denna stora seger? ... Och folket köpte Jonatan fri ifrån döden.

(46) Och Saul drog hem, utan att vidare förfölja filistéerna; filistéerna begåvo sig ock hem till sitt.

Av hela Israel blev Jonatan utvald av lotten som den som orsakade Herrens tigande. Vi har samme suveräne Gud! Saul fortsatte inte att förfölja filistéerna då folket besparade Jonatan. Gud gav inga direktiv till Saul, för förbannelsen som han hade uttalat blev ju inte fullbordad. Utan svar från Gud ville han inte förfölja filistéerna fastän de skulle ha kunnat förgöra dem. Många är idag påverkade av förnuftet och hägrande möjligheter, men de som är ledda av Anden är Guds söner.

Apostlarna började fundera på att ersätta Judas.

(Apg.1:20) Så är ju skrivet i Psalmernas bok: 'Hans gård blive öde, och ingen må finnas, som bor däri'; och vidare: 'Hans ämbete tage en annan.'

(21) Därför bör nu någon av de män som följde oss under hela den tid då Herren Jesus gick ut och in bland oss,

(22) allt ifrån den dag då han döptes av Johannes ända till den dag då han blev upptagen och skildes ifrån oss - någon av dessa män bör insättas till att jämte oss vittna om hans uppståndelse."

(23) Därefter ställde de fram två: Josef (som kallades Barsabbas och hade tillnamnet Justus) och Mattias.

(24) Och de bådo och sade: "Herre, du som känner allas hjärtan, visa oss vilken av dessa två du har utvalt

(25) till att få den plats såsom tjänare och apostel, vilken Judas övergav, för att gå till den plats som var hans."

(26) Och de drogo lott om dem, och lotten föll på Mattias. Och så blev denne, jämte de elva, räknad såsom apostel.

I de flesta församlingarna idag anser man att ett fel blev begånget i denna situation, för den tolfte aposteln – menar man - borde ha varit Paulus. Orsaken till att denna doktrin blivit så accepterad är att det skulle få finnas bara tolv apostlar. På grund av denna doktrin har det grekiska ordet "apostolos" i Nya Testamentet i de flesta fallen inte blivit översatt med apostel. Vi har ändå ingen rättighet att tro att det skulle kunna översättas med något annat än apostel. Genom att använda samma exakta grekiska ord *apostolos* så finns det åtminstone tjugofem apostlar uppräknade i Nya Testamentet.

Vi har apostlar än idag. Gud valde Mattias genom lottkastning, att ta Judas' plats som den tolfte aposteln. Det sägs också att Mattias inte är nämnd senare i Skriften, men de flesta av de andra apostlarna är inte heller omnämnda.

Jesaja 53 berättar om Jesu uppoffrande liv och död. I detta kapitel har man i bibelkoden upptäckt namnet Jesus och namnen på de tolv apostlarna, däribland Mattias, men varken Judas eller Paulus finns där. Redan på Jesajas' tid skrevs detta ner, att Mattias skulle ta Judas' plats. De judiska apostlarna som använde lotten hela livet, litade på den vid viktiga beslut, för de trodde på en suverän Gud som svarar på bön.

Gud valde Gideon att leda Israel mot midjaniterna, amalekiterna och österlänningarna. Gideon var bekymrad, för han visste att han inte hade mycket till armé och dessutom hade han dåligt självförtroende så därför ville han förtrösta på Herren i stället.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

(Dom. 6:36) Och Gideon sade till Gud: "Om du verkligen vill genom min hand frälsa Israel, såsom du har lovat,

(37) så se nu här: jag lägger denna avklippta ull på tröskplatsen; ifall dagg kommer allenast på ullen, under det att marken eljest överallt förbliver torr, då vet jag att du genom min hand skall frälsa Israel, såsom du har lovat."

(38) Och det skedde så, ty när han bittida dagen därefter kramade ur ullen, kunde han av den pressa ut så mycket dagg, att en hel skål blev full med vatten.

(39) Men Gideon sade till Gud: "Må din vrede icke upptändas mot mig, därför att jag talar ännu en enda gång. Låt mig få försöka blott en gång till med ullen: gör nu så, att allenast ullen förbliver torr, under det att dagg kommer eljest överallt på marken."

(40) Och Gud gjorde så den natten; allenast ullen var torr, men eljest hade dagg kommit överallt på marken.

Det här är att vara ganska så specifik med Herren. Gideon ville ha ett tecken som annars inte skulle kunna ske på ett naturligt sätt. Det naturliga är att en ulltofs suger upp fukt som finns runt omkring den. I detta fall var ullen torr medan marken var våt. Gud har inga problem med att göra tecken likt detta om vi behöver ett svar.

En gång för många år sedan predikade jag för en man som var nära att ta steget att omvända sig. Han hade många frågor men också problem med att tro att Gud älskade just honom. Jag föreslog att han skulle be Gud om ett tecken. Jag sade: "Be Gud att han låter det regna medan solen skiner om Han älskar dig."

Denne man var överlycklig nästa dag, för det var exakt vad som hände. Han böjde knä vid sängen, och efter att han hade bett den bönen tittade han ut genom fönstret; solen sken och det regnade. Han behövde detta. Det överbevisade honom om en personlig Gud och Frälsare.

En annan gång då jag undervisade en klass, föreslog jag att de var och en skulle sätta Gud först nästa morgon och söka Herren i Ordet en timme innan de gick till arbetet. Innan vi slutade dagens undervisning föreslog jag ett tecken för dem. Jag sade: "Om ni inte tror att Gud vill att ni möter Honom först innan ni åker till jobbet, så sätt väckarklockan att ringa den tid då ni annars brukar stiga upp.

Då ni vaknar så vänd på huvudet och se hur mycket klockan är." Nästan alla i klassen kom tillbaka som små solar. De sade sådant som att: "Jag vaknade, vände mig mot klockan, och den var exakt en timme före den inställda väckningstiden." De såg, och var imponerade över Guds suveränitet, och förstod att det var Hans vilja att de skulle möta Honom tidigt på morgonen. Sådana här saker övertygar folk om Guds personliga kärlek och intresse för dem.

Israels barn hade gått ut i krig mot filistéerna som hade erövrat förbundsarken. De bar sitt byte till sitt land och där från stad till stad. Guds förbannelse föll över varje stad som tog emot arken genom att folk fick tumörer och dog. Efter en kort tid befallde de i allmänhet filistéernas hövdingar att flytta bort arken från deras stad. Då de placerade arken strax intill Dagon, deras gud, så föll denne omkull och huvud och händer bröts av.

Filistéernas hövdingar började frukta för hebréernas Gud. De började komma ihåg vad denne Gud hade gjort med Egypten och farao för att befria Israel. Prästerna och spåmännen rådde dem att begära ett tecken av Gud för att se, om detta verkligen var Hans dom över dem.

(1 Sam.6:7) Så gören eder nu en ny vagn, och tagen två kor som giva di, och som icke hava burit något ok, och spännen korna för vagnen, men skiljen deras kalvar ifrån dem och låten dem stanna hemma.

(8) Tagen så HERRENS ark och sätten den på vagnen, och läggen de gyllene klenoder I given honom såsom skuldoffer ned i ett skrin vid sidan av den, och låten den så gå åstad.

(9) Sedan skolen I se efter: om den tager vägen till sitt land, upp mot Bet-Semes, så var det han som gjorde oss allt detta stora onda; men om så icke sker, då veta vi att det icke var hans hand som hemsökte oss. Detta har då träffat oss allenast av en händelse."

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

Köttet kan tro på slumpen, mot alla odds. Kor som aldrig hade dragit någon vagn förut eftersom de aldrig hade blivit okade, skulle av naturen ha gått hem samma väg som deras kalvar. De skulle inte ha gått iväg från sina kalvar in i ett land som de aldrig hade varit i. Det var totalt omöjligt att korna skulle ha gått den väg de gick utan att Gud hade haft total suveränitet över deras sinnen.

(1 Sam.6:10) Männen gjorde så; de togo två kor som gåvo di och spände dem för vagnen; men deras kalvar behöllo de hemma.

(11) Och de satte HERRENS ark på vagnen, därtill ock skrinet med jordreättorna av guld och med avbildningarna av svulsterna.

(12) Och korna gingo raka vägen fram åt Bet-Semes till; de höllo alltjämt samma stråt och gingo där råmande, utan att vika av vare sig till höger eller till vänster..

Det såg inte ut som om korna alls gillade att föra arken tillbaka till Israel, så som de stönade. Filistéerna visste att detta var Gud, och till och med offrade till Honom. De gjorde det omöjligt för detta tecken att ske på ett naturligt sätt. De bad Gud göra något som är onormalt. Du kan göra likadant. Om du gör det så kommer varken du, eller "filistéerna" runt omkring dig, att någonsin glömma det.

För några år sedan påminde jag Herren om mina två äldsta söner som hade blivit fostrade i Herren men som nu höll på med egna saker. Jag hade bett för dem och lagt dem i Guds hand i tro, men eftersom det verkade ta så lång tid, så bad jag Herren om ett ord angående dem. Jag öppnade min Bibel på måfå och satte ner mitt finger på följande ställe: ***"Dina böner och dina allmosor hava uppstigit till Gud och äro i åminnelse hos honom."*** (Apg.10:4)

En åminnelse är något som håller liv i minnet av någon. Så Gud mindes kontinuerligt min begäran. Jag gjorde det en gång till, och då hamnade mitt finger på ett ställe där det stod: ***"Det är fullbordat"*** (Joh.19:30).

Med andra ord så sade Gud: "Du bad över det. Jag hörde bönen. Det är fullbordat. Nu behöver du bara tro det."

Jesus sade: ***"(Mark.11:24) Därför säger jag eder: "Allt vad I bedjen om och begären, tron att det är eder givet; och det skall ske eder så."***

En gång hade jag väldigt ont och förlorade mycket blod. Jag hade frid angående detta, antagligen för att Kristus hade helat oss konstant redan i många år. Tankar hade strömmat genom mitt huvud att jag hade cancer men jag berättade inte detta för någon annan än för en enda vän, Mike Burley, som enades med mig i tro.

En kort tid efter detta träffade jag på två systrar som sade att de hade bett för pastorer de kände, inklusive mig.

De sade att Herren hade talat till dem om att jag skulle komma att ha en kamp mot cancer, men att jag skulle vinna. Jag tackade dem och berättade att jag hade anat detta också. Jag gick hem och bad Herren om ett ord angående detta. Jag öppnade min Bibel på måfå och satte mitt finger rakt på: ***"du måste dö och skall icke tillfriskna"*** (2Kon.20:1).

Jag sade: "Jag accepterar inte detta Herre. Detta är inte vad ditt Ord lovar mig.

Du sade: ***"Genom dina sår är vi helade"*** och ***"Då du ber så tro att du har fått."*** Jag bad Gud om ett annat ord.

Jag öppnade min Bibel igen och satte ner mitt finger rakt på: ***"Jag skall icke dö, utan leva"*** (Ps.118:17). Precis det motsatta! Det finns inga andra liknande verser i Bibeln än dessa två.

Tänk vilken underbar och suverän Gud vi har, som kan göra så att Bibeln öppnas på exakt rätt ställe, och som sedan kan få mitt finger att peka på exakt rätt vers.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

Gud prövade mig för att se om jag faktiskt tänkte tro på Skriften. Om du alltid vägrar att ta emot något som är i strid med Ordet, så kommer du att vara välsignad. Symptomen avtog gradvis och försvann till sist helt.

En syster som vi kände, som bodde några timmars väg från oss, hade en tumör som var så stor att det såg ut som om hon var gravid i femte månaden. Hon ringde upp mig och jag förbannade tumören i Jesu namn. Hon ringde igen efter en stund och sade att den hade minskat och var nu ungefär som en ballong som hade tappat luft. Senare började den växa igen. Jag bad Herren ge mig ett ord angående denna syster.

Fem gånger i rad öppnade jag min Bibel på måfå, satte ner mitt finger och läste en vers som handlade om de dödas uppståndelse. Jag skrev ner alla bibelställen.

Jag frågade Herren: "Vad försöker du säga mig? Tänker du resa upp henne från döden eller handlar det om de dödas uppståndelse på den yttersta dagen?"

Tecknet Herren gav mig var profetiskt och uppfylldes, även om det inte var Guds bästa för henne att hon dog. Läkarna var rädda att operera henne. Hon såg nu ut som om hon var gravid i nionde månaden. Hennes familj tryckte på att hon skulle resa till Mexiko för behandling. Jag visste att hon sviktade mycket i sin tro mot slutet av sin prövning, eftersom hon berättade det för mig. Jag fördömde henne inte för det. Hon var en god och trogen kvinna i Herren som hade blivit helad av Herren i nästan hela sitt kristna liv.

Hennes make befarade att de kanske inte nödvändigtvis sökte Guds vilja så mycket som deras egna önskningsar, när de hade tro för hennes helande. Naturligtvis bad Jesus och lärjungarna för människor som hade sin egen önskan att bli helad, och Gud helade dem alla (Matt.4:24; 8:16; 9:35; 12:15; Apg.5:16). på grund av deras tro.

(Ps.103:3) han som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister.

Precis i samma minut som de gav upp sin tro för hennes helande och bad: "Herre, om det är Din vilja," så dog hon. Hennes make och läkarna var chockade, för hon hade inte visat några tecken på att hon skulle dö. Maken berättade för mig, att i samma stund som dessa ord kom ur deras mun i bön, så dog hon. Han sade: "David, vi höll henne här genom tro." Jag tänkte: "Jo, detta är vad vi förväntas göra."

Vi berättade för Pauline Warner, en syster som var med i vår församling, den sorgliga nyheten. Hon sade att det verkligen upprörde henne, för hon trodde att de höll fast vid sin tro. Hon sade att det skrämde henne att tänka på att tron kunde misslyckas. Då hon höll på att fundera på detta i sin bil hörde hon en röst som sade: "Apg.5:1." Eftersom hon inte visste vad som stod där så ville hon att jag skulle läsa versen för henne.

(Apg.5:1) Men en man vid namn Ananias och hans hustru Safira sålde ett jordagods (engelska possession eller egendom, översättarens anm.).

Först sade jag till henne att jag inte såg hur versen stämde in här, eftersom de var trogna med sina finanser. Slutligen kom det till mig, att en man och hans hustru hade "**sålt ett jordagods.**" Helande är vår egendom genom blodsförbundet. Det är "**barnens bröd**" enligt Jesus. "Om det är Din vilja" borde aldrig bes då Skriften tydligt uppenbarar Guds vilja (1Petr.2:24; Ps.103:3).

Jesus och apostlarna bad aldrig den bönen vid helande, befrielse eller försörjning. Av detta ser vi, att vi kan acceptera en lögn i stället för en utlovad "egendom." Denna vers som Pauline fick och "om det är Din vilja" -bönen hjälpte många att förstå att vi borde: "**... oryggligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har givit oss löftet, han är trofast.**" (Hebr.10:23).

Här är ett tecken som fortfarande imponerar på folk och som poängterar Guds suveränitet.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

(2 Kon.20:1) Vid den tiden blev Hiskia dödssjuk; och profeten Jesaja, Amos' son, kom till honom och sade till honom: "Så säger HERREN: Beställ om ditt hus; ty du måste dö och skall icke tillfriskna."

(2) Då vände han sitt ansikte mot väggen och bad till HERREN och sade:

(3) "Ack HERRE, tänk dock på huru jag har vandrat inför dig i trohet och med hängivet hjärta och gjort vad gott är i dina ögon." Och Hiskia grät bitterligen.

(4) Men innan Jesaja hade hunnit ut ur den inre staden, kom HERRENS ord till honom; han sade:

(5) "Vänd om och säg till Hiskia, fursten över mitt folk: Så säger HERREN, din fader Davids Gud: Jag har hört din bön, jag har sett dina tårar. Se, jag vill göra dig frisk; i övermorgon skall du få gå upp i HERRENS hus.

(8) Och Hiskia sade till Jesaja: "Vad för ett tecken gives mig därpå att HERREN skall göra mig frisk, så att jag i övermorgon får gå upp i HERRENS hus?"

Vi kanske frågar: "Varför trodde han inte på Herren?" En orsak är att Hiskia pratade med Jesaja, profeten. Bibeln befäller dig att pröva profetierna (1 Joh.4:1). Många gånger i personliga profetior blir något uppenbart som endast du visste om. Detta är ett tecken på att profetian inte kunde ha kommit bara från profetens tankar. Andra gånger uppenbaras vissa nyckelhändelser som leder till fullbordandet av profetian, och då de slår in vet du att det var från Herren.

(Klag.3:37) Vem sade, och det vart, om det ej var Herren som bjöd?

Detta ger dig ett sätt att bevisa om den ifrågavarande personen verkligen är en profet.

Det finns många profeter som har en spådomsande. Dessa andar kontrollerar inte framtiden, och därför har sådana profeter ett procentuellt lågt antal profetior som går i uppfyllelse. De som går till dem inser inte att dessa andar säger vad de själva planerar, men Gud tillåter dem inte alltid att agera.

(2 Kon.20:9) Jesaja svarade: "Detta skall för dig vara tecknet från HERREN därpå att HERREN skall göra vad han har lovat: skuggan har gått tio steg framåt; skall den nu gå tio steg tillbaka?"

(10) Hiskia sade: "Det är lätt för skuggan att sträcka sig tio steg framåt. Nej, låt skuggan gå tio steg tillbaka."

(11) Då ropade profeten Jesaja till HERREN, och han lät skuggan på Ahas' solvisare gå tillbaka de tio steg som den redan hade lagt till rygga.

Hiskia visste det inte, men "det är lätt" för Gud att göra så att skuggan går tio steg tillbaka. Han trodde att han gjorde det svårt för Gud att ge detta tecken.

Då Elia inte visste vad han skulle svara Elisa, lät han Herren svara genom ett tecken.

(2 Kon.2:9) När de hade kommit över, sade Elia till Elisa: "Bed mig om vad jag skall göra för dig, innan jag bliver tagen ifrån dig." Elisa sade "Må en dubbel arvslott av din ande falla mig till."

(10) Han svarade: "Du har bett om något svårt. Men om du ser mig, när jag bliver tagen ifrån dig, då kommer det dock att så ske dig; varom icke, så sker det ej."

(11) Under det att de nu gingo och talade, syntes plötsligt en vagn av eld, med hästar av eld, och skilde de båda från varandra; och Elia for i stormvinden upp till himmelen.

(12) Och Elisa såg det

I detta fall visste Elia inte om Gud skulle ge en dubbel arvslott av den ande som han hade till Elisa, eller inte. Han tänkte att Elisa möjligen hade bett om för mycket. Faktum är att Elia var den störste mirakelgöraren sedan Mose. Elia överlät åt Herren att bekräfta det genom ett tecken, och Han hedrade honom för det. Elisa mottog en dubbel arvslott och fortsatte med att göra dubbelt flera mirakler än Elia gjorde.

Gud är suverän över historien då det gäller att använda människor och händelser som tecken till oss.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

(1 Kor.10:11) Men detta vederfors dem för att tjäna till en varnagel (Grekiska: "skepnad, symbol eller skuggbild), **och det blev upptecknat till lärdom för oss, som hava tidernas ände inpå oss.**

Angående fjärde Mosebok 21:17 så var dubbla arvsloften den del av arvet som den förstfödde fick. Elisa, den andre sonen, fick en dubbel portion av den ande som Elia, den förstfödde, skulle ha haft. Han fick en dubbel portion av det som Gud Fadern gav som arv. Faderns andre son fick den förstföddes arv, precis på samma sätt som Efraim och Manasse, Jakob och Esau, Isak och Ismael samt Abel och Kain. Vart och ett av dessa par är en skuggbild på Guds två söner. Gud sade: **"Israel är min förstfödde son," (2Mos.4:22)** Församlingen är Hans pånyttfödde eller andre son.

Jesus sade: **"Så skola de sista bliva de första, och de första bliva de sista."** (Matt.20:16).

Församlingen föddes sist men är först då det gäller smörjelse, arv och position.

Vart och ett av dessa par av söner ger oss uppenbarelser om olikheten mellan de naturligt förstfödda och de som nummer två födda sönerna.

Efraim, Josefs andre son, är det tydligaste tecknet på Jesus i Bibeln. Efraim fick den dubbla arvsloft som den förstfödde Manasse egentligen borde ha fått (1Mos.48:17-19).

Josef sade om Efraim, att från honom skulle komma **"ett talrikt** (Hebreiska: fullhet) **folk."**

Han representerade nämligen församlingen ur alla nationer. Församlingen är Faderns andre (pånyttfödde) son, som tog emot den dubbla arvsloft som Israel, den förstfödde sonen, skulle ha haft, men som han (de) förkastade.

Likadant var det med Esau. Han sålde sin dubbla förstfödsloft **"för en portion mat."** Med andra ord så vandrade han efter sitt kött.

Vi är Jakob, den andre sonen, dock endast om vi accepterar den nytestamentliga dubbla smörjelse som såldes till oss av det naturliga Israel.

Det som de skulle ha fått av Jesus, men som de förkastade, måste vi acceptera, i stället för ett modernt och kraftlöst evangelium. Många församlingar bevisar att de är lik Esau, som inte accepterade sin dubbla arvsloft. Ta emot din dubbla portion av smörjelsen, och bli fylld med Anden och de nytestamentliga gåvorna!

Paulus varnade församlingen för att vara som Ismael (förstfödd), barn av tjänstekvinnan som var bunden av lagen och religionen (Gal.4:21-31). Han uppmanar oss att bli som Isak (född som den andre i ordningen) i stället, barn till den fria kvinnan och till löftet.

Vi måste ha nytt liv genom att tro och agera på löfterna. **"Den rättfärdige skall leva av tro"** på dessa löften.

Att vara född av löfterna är att vara en som tar del av livet, förmånerna och arbetet i Kristus genom tro. **"Faderns löfte"** är det väldiga löfte som berättigar oss att komma in i allt det som Gud har lovat

(Apg.1:4) ... han (Jesus) **bjöd dem och sade: "Lämn den icke Jerusalem, utan förbiden där vad Fadern har utlovat, det varom I haven hört av mig.**

(5) Ty Johannes döpte med vatten, men få dagar härefter skolen I bliva döpta i helig ande."

(8) Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen, både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien, och sedan intill jordens ända."

Den Helige Ande är den dubbla arvsloft som Jesus gav oss efter sin död och uppståndelse.

Kollektivt föregick det förstfödda, naturliga Israel det som nummer två födda, andliga Israel, eller församlingen. Individuellt är vi som dessa två söner. Innan vi blir födda av Anden är vi födda av köttet.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

(1Kor.15:45) Så är ock skrivet: "Den första människan, Adam, blev en levande varelse med själ." Den siste Adam åter blev en levandegörande ande.

(46) Men icke det andliga är det första, utan det "själiska"; sedan kommer det andliga.

(47) Den första människan var av jorden och jordisk, den andra människan är av himmelen.

(48) Sådan som den jordiska var, sådana äro ock de jordiska; och sådan som den himmelska är, sådana äro ock de himmelska.

(49) Och såsom vi hava burit den jordiskas gestalt, så skola vi (Grekiska: "låt oss") ock bära den himmelskas gestalt.

Vi har alla blivit födda av den förstfödde Adam och vi måste också bli pånyttfödda av Jesus, den sistfödde. Jesus, den sistfödde, är Guds fullbordade skapelse, liksom alla de i församlingen som lyder Honom. De flesta av det naturliga Israel hade tillfälle att vara en del av detta, men de sålde sin förstfödslorett.

De kommer dock att få ännu en chans i kommande dagar. Församlingen, som består av troende judar och hedningar, är Guds ursprungliga mål, inte en efterkonstruktion.

Jesus var på ett andligt sätt far till församlingens tolv patriarker, liksom Jakob på ett naturligt sätt var far till Israels tolv patriarker. Församlingen tog Jesu namn som Kristi kropp, eller kristna. Israel tog Jakobs namn "Israel," som gavs honom av Gud (1 Mos.32:28).

Jakob var ett tydligt tecken på Jesus. Han gifte sig med två fruar som representerade det naturliga Israel och församlingen (eller det andliga Israel). Jakob (som Jesus) älskade den yngre dottern Raket (församlingen) av hela sitt hjärta.

Han var ändå tvingad att först gifta sig med den förstfödda dottern Lea (det naturliga Israel) (1Mos.29:26). Jesus älskade församlingen först, för hon är lik Honom, född från ovan, inte från jorden. Med undantag av de trogna utvalda, älskade det naturliga Israel världen, så därför skilde sig Gud från henne (Jer.3:8; Jes.50:1; Hos.2:2-4).

Ett annat intressant faktum är, att då Jakob korsade Jordan med sina två familjer för att återvända till det förlovad landet, en bild på himlen, uppgav han att de bestod av två skaror.

(1 Mos.32:10) ... ty jag hade icke mer än min stav, när jag gick över denna Jordan, och nu har jag förökats till två skaror.

Israel hade blivit två skaror, det förstfödda naturliga Israel och det pånyttfödda andliga Israel, församlingen. Att korsa Jordan representerar död och uppståndelse. Sedan, som du kanske förstår, så såg de Gud ansikte mot ansikte i himlen.

(30) Men Jakob gav platsen namnet Peniel [3], "ty", sade han, "jag har sett Gud ansikte mot ansikte, och dock har mitt liv blivit räddat". (Hebreiska: "att rycka bort")

Både Lea och Raket hade tjänstekvinnor som födde flera barn åt Jakob (som bild på Jesus) än de själva gjorde. Paulus sade, då han pratade om tjänstekvinnan: **Ty den ensam skall hava många barn, flera än den som har man."** (Gal.4:27).

Det är tydligt att det finns mera av Herrens säd i både Israel och församlingen som är bundna, än sådana som är fria att ha en full brudrelation med Honom. Stora delar av församlingen är bundna till synd, religion eller laggärningar och därför inte fria att följa Anden som varje son måste göra (Rom.8:14). Träldom gör oss till tjänare medan frihet gör oss till söner.

Kap 9 Suverän Gud - För oss och genom oss

(Joh.8:31) Då sade Jesus till de judar som hade satt tro till honom: "Om I förbliven i mitt ord, så ären I i sanning mina lärjungar;

(32) och I skolen då förstå sanningen, och sanningen skall göra eder fria."

(34) ... Var och en som gör synd, han är syndens träl.

(35) Men trälen får icke förbliva i huset för alltid; sonen får förbliva där för alltid. Paulus bekräftar detta så han sade: "Driv ut tjänstekvinnan och hennes son; ty tjänstekvinnans son skall förvisso icke ärva med den fria hustruns son." (Gal.4:30)

I de följande kapitlen kommer vi att upptäcka goda nyheter; att vi inte behöver leva i slaveri.

Alla måste vara födda från ovan för att kunna träda in i riket. **(Joh.3:3) Jesus svarade och sade till honom: "Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa icke bliver född på nytt (Grekiska: "från ovan"), så kan hon icke få se Guds rike."** De "**kan ... icke komma in i Guds rike"** (Joh.3:5).

Enligt Jesus, så hamnade de rättfärdiga från Gamla Testamentet i Abrahams sköte (Luk.16:22). Efter sin död steg Jesus ner till jordens lägre rymder. Där i detta fängelse predikade Han för andarna som trodde evangeliet, och var födda från ovan. Han ledde sedan dessa fångar till himlen (Ef.4:8,9; 1Petr.4:19).

Därför är de rättfärdiga från Israel i Gamla Testamentet nu i församlingen. En kvarleva av det naturliga Israel kommer att bli födda från ovan i framtiden och förena sig med det andliga Israel, församlingen (de som är kallade ut).

Gud är suverän att ge församlingen tecken genom symboler och skuggbilder i Skriften, vilket allt detta visar. Det visar också det felaktiga i att tro att församlingen var Guds reservplan efter att Israel misslyckats. Församlingen är Guds krönta skapelse fastän alla inte kommer att förvärva status som brud. Senare kapitel förklarar mera om den dubbla arvsloten.

